

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

64. An Capellanus obligatus singulis diebus Missam pro aliquo celebrare, possit in quolibet anno aliquando pro se, vel pro aliis Sacrificium applicare? Et notatur primò, quod Sacerdos obligatus ad ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Atque de SS. Euchar. Sacram. Ref. LXIII. &c. 33

secundum Testatoris intentionem, voluerint celeb^{rare}, potest licet applicare illud Sacrificium ad suum beneplacitum secundum alterius intentionem, & accipere aliud stipendum.

2. Probatu^r hanc opinio Prim^o: nam hac obligatio ad quotidie celebrandum secundum determinat^e person^a intentionem, est intelligenda moraliter, prudenter, & regulariter, alias esset onus intolerabile. Ita sentit Suarez in 3. part. tom. 3. disp. 86. sect. 1. vers. de Beneficiis in fine. Sed ob fugiendum tale inconveniens, debemus exprefse afferre, & affirmare, posse libere Sacerdotem pro vna vice in hebdomada applicare Missam secundum alterius intentionem: nam alias semper esset onus intolerabile. Confirmatur: Hec obligatio ad quotidie celebrandum, secundum aliquicu^m determinat^e persona intentionem, cadit sub praecepto affirmatio: ergo obligat quidem ad semper, sed non pro semper, hoc est in pluribus diebus; non verò in omnibus: ergo saltem pro vna vice in hebdomada poterit ad suum beneplacitum pro alio celebrare, & accipere nouum stipendum.

3. Secundu^r probatur: qui non tenetur aliqui^m determinata persona elargiri, potest tuta conscientia illud elargiri ad suum beneplacitum: id ex praxi clare deducitur: ergo similiter Sacerdos, qui non tenetur semel in hebdomada celebrare pro aliqua determinata persona, supposito quod velit celeb^{rare}, poterit celebrare ad suum beneplacitum, & accipere nouum stipendum. Confirmatur: Nam ut affirman^t Doctores, principaliter Naldus in summa, verb. Miss. num. 7. Diana tract. 14. de celebrat. Miss. ref. 48. & Alphonso de Leone, tract. de Iub. part. 3. queſt. 20. n. 22. potest ex aliqua urgenti necessitate Capellanus per annum quater, aut plures celebrare pro seipso, vel sibi valde coniuncto, id enim ei non negaret. Capellania Institutor, si de tali casu interrogatus fuisset: ergo hoc idem possumus nos afferre de vna Missa in hebdomada; maximè quia cognoscere & forte tenebatur Capellania fundator Sacerdotem semel in hebdomada non tenere celebrare: ergo cum possit pro aliquo alio ad suum beneplacitum celebrare, poterit accipere etiam nouum stipendum ex eo, quod applicatio manet ipsi libera. Et hanc omnino, & alia etiam docet Vidal. vbi supra.

4. Sed ego proslus negatiu^m sententiam sustinendam esse puto, & contrarium afferere est contra sensum communem omnium Doctorum, & contra Praxim. Et quidem si Doctores, qui vñque adhuc scripserunt, desudant ad excusandos Sacerdotes, si ter vel quater in anno applicant pro seipso Sacrificium ex tacita concessione institutoris Capellaniae, quid, quas, dicentes de opinione Patris Vidal, qui docet post 60. Missas non sibi ipsius, sed aliis cum stipendo applicare? Sed afferat Pater Vidal, quod in isto casu interrogatus institutor Capellaniae responderet, vt etiā in primo, quem ego, & alii concedimus. Verū iudica tu amice Lector, si adest eadem ratio in vitroque casu: nam in primo institutor remittit tantum tres, vel quatuor Missas singulis annis pro ipsomet Sacerdoti; in secundo casu remittit Missas 60. pro aliis dicendis cum stipendo, quod ipse antea Sacerdoti trādiderat. Itaque dicendum est, non esse negandum Sacerdotem, siue Capellanum ad quotidie pro aliis celebrandum obligatum, posse aliquoties in anno, vt quater, vel septies pro seipso, vel pro aliquibus sibi valde coniunctis ad specialem aliquam gratiam obtinendam; vel pro anima sui Patris, vel Matris, vel carissimi amici, aut benefactoris celebrate. Tum quia credibile est, quod plus quotidiana Missa vel Capellania institutor, si de tali casu pte cogitat, vel interrogatus fuisset, hoc minime negasset,

Tum quia nimis graue, ac intolerabile onus esset Sa^ccerdoti, si obligationem naturalem, & charitatem in seipsum, vel in proprios Parentes, & in præcipios amicos aut benefactores omnino ei præcluderet; & toto tempore vita sue quotidie pro aliis celeb^{rare} deberet; pro se autem aut pro iis, quibus plurimum debet, nunquam posset Sacrificium offerre. Sed hæc omnia cessant in eas superiori posito, in quo Sacerdos non vacaret ex iusta causa, sed ex motu avaricie ad duas eleemosynas lucrandas eadem die.

5. Nec obstat dicere cum Patre Vidal, quod esset onus intolerabile, quotidie pro institutore Capellaniae celebrare: nam nos concedimus, posse vnam vacantiam pro septimana accipere honestatis causa; sed supposito, quod Sacerdos hanc vacantiam nolle accepere, sed vellet satisfacere, negandum est P. Vidal esse onus intolerabile pro institutore Capellaniae celeb^{rare}; sed potius esse obligationem iustitia, stante pacto initio cum ipso quotidie celebrandi. Dicendum est itaque, prout alibi docui, Sacerdotem posse semel in hebdomada, causa maioris honestatis Missam prætermittere, si in fundatione Capellaniae fuit electa persona, vt si dicatur: Eligatur Sacerdos qui quotidie celebret; aut volo, vt Sacerdos electus ad hanc Capellaniam quotidie celebret; secus, si in fundatione Capellaniae non electa fuerit persona, sed tantum habita fuit ratio loci, aut Missam celebrande, vt si in fundatione dicatur: Volo, vt dicatur Missa quotidie in tali Ecclesia, aut Capella, &c. quia tunc tenebatur Sacerdos absque illa intermissione quotidie celebrare. Nego itaque absolutè Capellaniū in die quo potest Missam omittere, posse si velit pro alio celebrare, & stipendum accipere. Et ita, vi dixi, docent communiter Doctores Riccius, Gavantus, Homobonus, Bonacina, & alij, quos citat, & sequitur Martinus de Savran. Ordines, tract. 3. part. 2. c. 23. n. 8. quibus addit Alphonsum de Leone, Campanilem, Nauarum, Sanctum Carolum Borromaeum, quos citat, & sequitur Fraxinellus, de obligat. Sacer. sect. 4. concl. 4. §. 3. n. 1. & me citato docet etiam nouissime P. Leandrus, de Sacram. tom. 1. tract. 8. disp. 5. queſt. 18. qui etiam q. 17. obstat ut obligatum ad quotidie celeb^{rare} Missam, posse semel in hebdomada à celebratioⁿe abfinire, non solum titulo honestatis, sed etiam itineris, vel oblationis casu, quia constitutio est introductum, & hoc ob humanam fragilitatem, vt Capellanus obligatus ad quotidie celeb^{rare}, possit vnam Missam in hebdomada omittere: Ergo licet, etiam si id fiat quavis de causa. Ita Leandrus.

Alibi in Resolutionibus
not. 1. huius
Ref.

RESOL. LXIV.

An Capellanus obligatus singulis diebus Missam pro aliquo celebrare, possit in qualibet anno aliquando pro se, vel pro aliis Sacrificium applicare?

Et notetur primo, quod Sacerdos obligatus ad dicendam Missam quotidianam pro aliquo, non tenetur tres Missas in die Nativitatis Domini pro eo celebrare, sed tantum unam, & alias duas potest sibi applicare.

Secundo, quod nullus Sacerdos, nec etiam Parochus tenetur de præcepto tres Missas in die Nativitatis Domini dicere, cum ad id nullo iure obligetur, sed tantum de consilio.

Tertio, quod Sacerdos Missa quotidiana additius possit in die defunctorum omnium non pro Institutore Capellaniae, sed pro aliquo particulare defuncto Missam applicare.

Et queritur, an in ecclesia sit, et Sacerdotes in illa die omnium defunctorum non pro particularibus defunctis,

Eis, sed generaliter pro omnibus fidelibus defunctis
offerant Sacerdotes omnes Sacrificium illius diei?
Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 86.

Sup. hoc supra in Ref.
§. 1. s. vlt.
à lin. 3. & in
Ref. 61. ad
medium, à
vers. Non
negarem, &
in Ref. 5. 3. 5.
Secundū pro-
batur. à lin.
8. & vers.
Nam

Sup. his infra
in Ref. 100.
§. 1 & 2.

§. 1. A ffirmatiū respondet Naldus in summa,
ver. Missā, num. 7. & Homobon de Bonis in
exam. Eccl. part. 3. tr. 14. c. 1. q. 3. refol. 2. vbi sic sit.
Probabiliter puto ex aliqua ingenuitate necessitate Capellano licete aliquando per annum, puta quater, vel
flexies pro seipso, vel sibi coniuncto ad aliquam à
Deo gratiam obtinendam celebrare, id enim plus Ca-
pellianæ institutor non negasset, si de tali casu cogi-
tasset, vel de hoc interrogatus fuisset. Ita ille,

2. Notandum est etiam h̄c obiter primū, quod Sacerdos obligatus ad dicendum Missam quotidianā pro aliquo, non tenetur tres Missas in Nativitatem Domini pro ea celebrare, sed tantum unam, & alias duas potest sibi applicare, quia institutio Missæ nihil aliud imponit, quam quod Sacerdos quotidie, vel in omnibus festis celebret. Sed qui in die Nativitatis Domini unam Missam applicat institutori, celebrat in illo die. Ergo una Missa institutori satisfacit. Deinde nullus Sacerdos, nec etiam Parochius tenetur de precepto tres Missas dicere in die Natalis, cum ad nullum iure obligetur, sed tantum de consilio; ergo neque tres Missas applicare tenebitur; & ita hanc sententiam docet Fraxinellus in editione nouissima de Sa-
cerdotiorum obligacionib. ad Missam, sec. 4. concl. 4. §. 2. 1.

3. Nota etiam secundū, Sacerdotem Missæ quotidianæ addictum posse in die omnium defunctorum non pro institutore capellaniæ, sed pro aliquo particuliari defuncto Missam applicare. Ita Alphonfus de Leonē de Iubil. p. 3. n. 21. ad fin. Sed talen Sacerdotem in dicta die Commemoratio omnium defunctorum non pro aliquo defuncto particulari, sed pro omnibus defunctis in Purgatorio existentibus universaliter celebrare posse, in dñe debet, docet ex multis rationibus Fraxinellus loc. cit. §. 22. per totum, vbi conatur probare intentionem Ecclesiæ esse ut Sacerdotes in illa die non pro particularibus defunctis, sed generaliter pro omnibus defunctis offerant sacrificium.

expresē disponatur ut Capellanus per seipsum celebret, tunc per alium substitutum satisfacere non posset, vt declarauit sacra Cardin. Congregatio, & testatur Campanili in diuin. iur. Can. rubr. 7. cap. 6. n. 13.

RESOL. LXVI.

An Episcopus possit compellere Capellatum, vt per se ipsum celebret, si in fundatione positum fuit, quod Capellani celebrent?

Et notatur, quod tunc taliter Beneficiatus, vel Capellanus possit cogi ad Presbyteratum, quando in fundatione exprimeretur, quod debeat actum esse Sacerdoti.

& per se ipsum seruire in beneficio. Etiamque adiutertur Capellani non esse Sacerdotale nec aptitudine, nec actu, si in fundatione dictum est Capellatum debere celebrare Missam, & ita prouideri Clerico annorum 14. Ex p. 2. tr. 14. Ref. 8.

§. 1. C ongregatio Cardinalium responderet nega-
tive his verbis. Episcopus non potest com-
pelere obtainentem Capellam, vt ipse celebre-
t, licet in eius fundatione disponatur, quod Capellani
celebrent, nam istis oneribus Missarum, rite per
substitutum satisficit.

2. Hanc declarationem ponit Homobon de Bonis in
Eccl. p. 1. tr. 4. c. 13. q. 12. Bonacina de Seo, dīp. 2.
q. vlt. p. mīl. 7. §. 1. n. 1. Campanil. in diuin. iur. Can. rubr.
7. c. 6. n. 13. Barbola de potest. Episc. p. 2. alleg. 24. 13. &
alij penes ipsos, cum Piafee, in prax. p. 2. c. 4. n. 14. vlt.
etiam notat, quod tunc taliter beneficiatus, vel Ca-
pellanus possit cogi ad presbyteratum, quando in
fundatione exprimeretur, quod debeat esse actu Sa-
cerdos, & per se ipsum seruire in beneficio.

3. Nota etiam Capellani non esse sacerdotem, in
lemp, nec actu, nec aptitudine, si in fundatione dictum
est Capellatum debere celebrare Missas, & ita posse
prouideri simplici clero annorum 14. Nam nisi ex
presē caueatur a testatore, quod Sacerdos per seipsum
hoc agat, semper potest per alium celebrare. Vide para-
Gonzalez ad reg. 8. Cancel. glos. 5. n. 24.

RESOL. LXV.

An Sacerdos, qui simplici beneficio cum onere Missarum gaudet, possit pro hoc munere idoneum substitutum deputare?

Et cursum notatur, quod si in institutione Capellaniæ expreſſe difſonatur, vt Capellanus per se ipsum celebret, tunc per alium substitutum satisfacere non potest. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 87.

§. 1. N egatiū respondet Riccius in praxi tom. 1.
refol. 340. n. 6. arguendo à Rectori parochiano infirmo, qui non potest deputare Vicarium, sed munus deputandi pertinet ad Episcopum, vt dictum fuit per Rotam 6. Octob. 1583. coram Seraphino.

2. Sed in nostro calu ego contrariam sententiam teneo: puto igitur idoneum substitutum ab ipso Capellano deputari posse, & non ab Episcopo, & ad argumentum Ricciij respondeo quod non est eadem ratio de substitutione Capellani & Vicarij Parochi; Capellanus enim Missam tantum celebrare tenetur, Vicarius autem Parochi præter omnis celebrandi, omnis habet cura animarum, ergo a solo Episcopo recte debet Parochio infirmo substituti, & ita hanc sententiam docet Fraxinell. de oblig. Sacerd. ad Missam, sec. 4. concl. 4. §. 14. n. 5.

Sup. hoc leg. 3. Nota tamen quod si in institutione Capellaniæ

An Sacerdos, qui certis diebus ex accepto stipendio vel ex fundatione Capellania debet dicere Missam de B. Virgine, de Spiritu sancto, vel de Requie, possit illis diebus dicere Missam currentem in Missa prescriptam? Ex p. 2. tr. 14. Ref. 31.

§. 1. R espondeo affirmatiū, si in illis diebus incipiunt solemnitas alicuius Sancti, & Secundū, id est, auctoritate maiori devotione in Missa de dicto Sancto, aliter peccaret. Ita Fagundez de praecip. Eccl. p. 1. lib. 3. cap. 9. num. 6. Gauantes in comm. ad Rota. Missal. tom. 1. part. 3. tit. 13. num. 20. & 21. Petrus in privileg. Minimorum, tom. 1. conf. 5. Leonis X. num. 1. Fraxinellus de oblig. Sacerd. sec. 4. concl. 4. §. 4. Sylvius in 3. p. quaf. 7. art. 9. ad 5. Azorius p. 1. lib. 10. cap. 32. quaf. 5. Emanuel Saver. Missa, num. 48. Homobonus de exam. Eccl. p. 1. tr. 4. cap. 14. q. 12. & alij com-
muniter. Ratio est, quia omnes Missæ sunt equalis
valoris, ex opere operato, vt norat D. Thom. in 4.
dīp. 4. q. 2. art. 3. q. 1. ad 5. & licet, ceteris paribus,
Missæ de requie magis defunctis procederet, cum eius
preces ad animarum liberationem direxerint fundatorum,
suppleret tamen potest maior Sacerdos denotio, vel
Sancti illius intercessio, cuius suffragiū in Missa
imploratur. Et licet testator dixerit, quod singulis
diebus